Magicul fluid al unei tainice alchimii

On Iunie 26, 2011

Insuflă-le oamenilor forță morală, trezind în ei acele emoții care să le scoată la suprafață calitățile.

În articolul precedent am povestit despre doctorul Jacques Mérey care a reușit în circa patru ani s-o vindece pe micuța Eva, care suferea de idioție. Însă marea transformare a fetei s-a petrecut într-un moment neașteptat, chiar atunci când Jacques era pe punctul de a-și pierde încrederea.

Speranța, cea mult așteptată, a încolțit în sufletul doctorului atunci când a adus în casă o oglindă. Căci, pentru prima dată biata fată, nepăsătoare până atunci față de persoana ei, a fost cuprinsă de un sentiment de bucurie. În clipa când se privi în oglindă, din gura ei, care până atunci nu scosese decât sunete vagi și hodorogite, se auzi ceva complet nou, inteligibil dar nearticulat, format din două silabe: „Be... elle...”

Adică: „ *Je suis belle* ” ! (Sunt frumoasă !). *

Pentru primă dată în viața ei, micuța Eva și-a descoperit o calitate, dar ce calitate ! Una hotărâtoare, care îi va stimula toate celelalte simțuri, o calitate care o va urmări toată viața și care o va face foarte fericită.

Leadership: Reprezinți în particular un simbol al triumfului asupra manifestării sentimentului de zădărnicie, din care izvorăște sensul unei alte realități?

Doctorul era convins că descoperise piatra filozofală. Eva se putea face bine. Căci un om cu o singură calitate, dar pe care o prețuiește în mod deosebit, va manifesta întotdeauna voința de a se implica în propria lui evoluție.

El trebuia să-i insufle fetei dorința de a visa, trebuia să-i stimuleze pofta de viață, să-i dezvolte curiozitatea inimii, trebuia să-i trezească senzațiile morale, să o învețe să-și exprime prin cuvinte toate gândurile, să-i transmită inteligența subtilă a omului creator, să o învețe să manifeste interes pentru lucrurile înconjurătoare. Dar cum?

În prima zi el a luat o haină de catifea din dulap și a îndemnat-o pe Eva să o pipăie, să-și plimbe încet mâinile de-a lungul materialului fin. În următoarele zile a dus-o în grădină, i-a arătat florile pentru ca ea să înceapă să simtă și să absoarbă toate mirosurile. După câteva săptămâni a învățat-o să cânte la pian. Apoi a învățat-o să citească și să scrie. Apoi a învățat-o mai multe limbi străine. Apoi i-a oferit lucrările poeților germani și englezi, pe care ea a dorit neapărat să le înțeleagă.

Astfel, Eva a învățat să aprecieze lumea prin simțuri, și-a dezvoltat firea romantică, a învățat să fie plină de afecțiune și de dragoste. Adică a învățat să-și dezvolte toate trăsăturile feminine, demne de o prințesă a paradisului.

Leadership: Ai puterea să te ridici deasupra a ceva "de necuprins", prin sprijinirea și includerea necuprinsului în propria ta ființă?

Ţinta unui lider nu este să epateze prin prezentarea unei realități cu care se poate identifica majoritatea, ci să realizeze prin cunoaștere experimentală, prin adoptarea unui anumit comportament, acea transcendere spre "Acolo" unde se manifestă neputința indivizilor de a se autoînțelege, autoevalua și autodepăși, în micile tranzacții cu clipa și soarta.

Necuprinsul este ceva căruia nu-i poți găsi o explicație, dar căruia îi aparții într-un anumit fel, perceput doar cu simțurile, în trăire sufletească. Este ceva care te depășește, te împovărează, dar care te obligă să faci ceva în privința lui, să te implici în "lucrarea lui", și să-i oferi o altă alternativă de manifestare. Este un dincolo de experiența imediată, pe care doar îl presimți, puțini îl înțeleg și îl acceptă, din care trebuie să iei puțin câte puțin, alegând opțiunea "It's a true news story".

Un om de mare finețe sufletească se ridică deasupra a ceva "de necuprins", prin sprijinirea și includerea necuprinsului în propria lui ființă, devenind acea măsură a magiei vindecătoare care îmbrățișează, ca un fel de "Bună dimineața" într-un colț al paradisului, tot ceea ce oamenii experimentează în ecuația unei relații consumate cu viața.

În fiecare domeniu, dar mai cu seamă în leadership, unirea elementelor poate duce la ceva mai mult decât părțile lui componente. Leadershipul, prin anticiparea tendințelor de dezvoltare sau regres al oamenilor, prin schițarea sumară sau detaliată a vieții lor interioare, tratează cauza stabilității sau instabilității lor, varianta funcțională sau nefuncțională a manifestării lor pe scena pasiunilor, trăirilor, năzuințelor, într-o expresie a unicității și valorii lor.

Așa cum o floare, ca să poată supraviețui și să se dezvolte armonios trebuie să-i dai apă, lumină și soare – tot așa și oamenii, ca să poată să devină mai performanți ei trebuie ajutați să-și dezvolte amonios toate calitățile. Ca lider, tu trebuie să ai puterea și dorința să pătrunzi în adâncul sufletului lor, să ajungi la fibrele care compun întreaga lor structură emoțională și să generezi acel impuls fin, intens, care să-i provoace, care să-i energizeze, care să-i facă să-și dorească să devină mai buni. Un lider adevărat stăpânește toate mijloacele capabile să-i transforme pe oameni.

Leadership: Poți să vindeci o boală fără să cunoști o serie întreagă de simptome?

Iar când e vorba de transformarea oamenilor în bine trebuie să dai dovadă de același interes, de aceeași ingeniozitate, de aceeași prezență de spirit, de aceeași acuitate a minții, de aceleași inițiative ca doctorul Jacques Mérey. Trebuie să găsești acele stări spirituale profunde din care se compune ființa umană și să generezi acel impuls mobilizator care să trezească în oameni curiozitatea, dorința de implicare, dorința de a crea, de a gândi și de a-și îmbunătăți permanent performanțele actuale.

Dar pentru asta trebuie să te plasezi psihologic în relație cu ei, trebuie să cauzezi acel efect emoțional intens prin care să le înlături orice complex, orice îngrijorare, prin care să le pui in evidență potențialul, valorile, personalitatea, dibăcia și spiritul înnoitor.

Dar tu? Poți să găsești acea unică calitate a oamenilor care să le dea energia și dispoziția necesară dezvoltării lor? Poți să-i ajuți să-și găsească acele puncte de sprijin prin care să-și încarce bateriile sufletești și care să trezească în ei acea senzație de forță, de voioșie, acea atitudine motivantă, stimulativă, plină de inspirație?

Așa cum pentru a vindeca o boală este adesea nevoie să cunoști o serie întreagă de simptome - tot așa pentru a întări legăturile cu ceilalți oameni este nevoie să cunoști o serie întreagă de particularități de exteriorizare a sentimentelor lor. Trebuie să exerciți asupra lor acea influență prin care să-i poți aduce în punctul în care să simtă nevoia de a se împlini

moral și profesional prin cunoaștere. Să nu uităm că forța morală care definește puterile individului este dată de evoluția sa.

A-ți exterioriza sentimentele este echivalent cu a-ți face o reprezentare mentală a ceva chiar inexistent, care trebuie mai întâi creat în interiorul tău, apoi salvat în conștiința continuității unui Ego plin de confuzie care își găsește eliberarea în lucrarea lui Dumnezeu.

Magicul fluid al unei tainice alchimii este voința pe care o exerciți asupra celorlalți în vederea dezvoltării lor personale și profesionale. Este ingeniozitatea și prezența de spirit cu care identifici acea calitate unică ce se ascunde în ei și pe care o poți transforma într-un mare atu al lor. Nu există om care să nu aibă măcar o singură calitate. Ca lider, trebuie să te străduiești să găsești exact acea calitate și să o scoți în evidență. Fii perseverent, folosește-ți imaginația, iscusința, pentru a găsi adevărata valoare a oamenilor care te înconjoară.

Așa cum un pictor continuă să-și hrănească arta din uimirea, mereu reînnoită, în fața naturii și a vieții – tot așa și tu trebuie să-ți hrănești propria fericire din dorința de fi folositor, concentrându-te exclusiv asupra muncii de a-i ajuta pe oameni să-și depășească slăbiciunile și să-și îmbunătățească abilitățile.

* Notă: Alexandre Dumas - *Doctorul misterios* , Editura Cartea Romaneasca, 1973.

Source: https://neculaifantanaru.com/magicul-fluid-al-unei-tainice-alchimii.html